

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4Csp/259/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217206759
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8217206759.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Milanom Majerníkom, PhD., v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1./ N. M., Y.. XX.XX.XXXX, E. C. X, XXX XX E., 2./ Z. J., Y.. XX.XX.XXXX, E. R. XXX/X, XXX XX E., o zaplatenie 4.964,63 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Z a s t a v u j e konanie o zaplatenie 200,- eur s úrokom z omeškania vo výške 7,7 % ročne zo sumy 100,- eur od 22.05.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 7,7 % ročne zo sumy 100,- € od 23.06.2021 do zaplatenia.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi sumu 4.202,07 eur s úrokom vo výške 32,49 eur a s úrokom z omeškania vo výške 7,7 % ročne zo sumy 3.738,68 eur od 01.12.2017 do 21.05.2021, zo sumy 3.638,68 eur od 22.05.2021 do 22.06.2021, zo sumy 3.538,68 eur od 23.06.2021 do zaplatenia a to v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur splatných vždy do 25-tého dňa príslušného kalendárneho mesiaca počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia a s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého žalovaného.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Stranám náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia sumy vo výške 4.964,63 eur spolu s 7,7 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.276,30 eur od 1.12.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na preklopenie do obdobia do pridelenia cieľovej sumy bol poskytnutý na základe zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 14.7.2005 žalovanému v 1. rade mimoriadny medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 10.953,99 eur. Čerpanie finančných prostriedkov medziúveru sa uskutočnilo dňa 29.7.2005 suma 8.763,19 eur, dňa 6.9.2005 suma 2.074,62 eur, dňa 29.7.2005 na poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 99,58 eur a na poplatok za vystavenie blankozmenky vo výške 16,60 eur, dojednané a zúčtované v súlade s čl. II. zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere „poplatok za spracovanie medziúveru a za blankozmenku sa zaúčtuje pri prvej výplate mimoriadneho medziúveru, takže celková výška vyplateného medziúveru bude znížená o výšku týchto poplatkov. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 6,99 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1.923,- Sk (63,83 eur) a do nasporenia 40 % cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 1.650,- Sk (54,77 eur). Splátky úrokov boli splatné prvého každého mesiaca a musia byť uhradené veriteľovi do 15. dňa

mesiaca. V bode 6 tohto článku zmluvy bolo dohodnuté, že vyčerpané čiastky medziúveru sa úročia odo dňa vyplatenia. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaný zaviazal splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,7 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 2.888,- Sk (95,86 eur). Pridelenie cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení podľa čl. I bod 1 zmluvy o úvere, t.j. zmena medziúver na stavebný úver vo výške 6.337,21 eur, nastalo dňa 31.10.2011, pričom sa medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 10.953,99 eur zúčtoval so sumou nasporených finančných prostriedkov na účte stavebného sporenia č. XXXXXXXX X XX vo výške 4.616,78 eur. Ku dňu 31.10.2011 bol na účet stavebného úveru preúčtovaný aj nedoplatok na poplatkoch zo štádia medziúveru vo výške 94,60 eur. V prílohe zaslal výpis z účtu stavebného sporenia č. XXXXXXXX X XX a medziúveru č. XXXXXXXX X XX. Do zosplatnenia pohľadávky boli vykonané úhrady a štátna prémie v celkovej výške 3.055,72 eur. Z úhrad boli uspokojené istina vo výške 1.578,40 eur, úroky od 1.9.2012 do 20.11.2015 vo výške 993,77 eur, poplatky za vedenie účtu, upomínanie a individuálne riešenie vo výške 388,95 eur, nedoplatok z účtu medziúveru vo výške 94,60 eur. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a prestali úver riadne a včas splácať, žalobca listom zo dňa 1.10.2015 vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok od marca 2015, pričom ich upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky za marec 2015 až november 2015 neboli doplatené, žalobca dňa 20.11.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje sumu vo výške 4.791,30 eur a pozostáva z nezaplatennej istiny vo výške 4.758,81 eur a úrokov vo výške 32,49 eur. V súlade s čl. VI. Bod 4 úverovej zmluvy, odo dňa nasledujúceho po zosplatnení pohľadávky žalobca úročí celý zostatok dlhu 4.276,30 eur úrokom z omeškania vo výške 7,70 % ročne. Od zosplatnenia pohľadávky boli vykonané úhrady vo výške 515 eur, ktoré boli započítané na zníženie istiny. Žalovaná pohľadávka predstavuje sumu 4.964,63 eur a pozostáva z nezaplatennej istiny vo výške 4.276,30 eur (istina 4.243,81 eur a úroky do 20.11.2015 v sume 32,49 eur), nezaplateného 7,7 % ročného úroku z omeškania od 21.11.2015 do 30.11.2016 vo výške 688,33 eur.

2. Vo vyjadrení zo dňa 23.4.2018 žalobca potvrdil, že žalovaný v 1. rade mal na účte stavebného sporenia ku dňu pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sumu 4.616,78 eur a na účte medziúveru č. XXXXXXXXXXXX boli vykonané úhrady na úhradu úrokov vo fáze medziúveru vo výške 4.787,25 eur.

3. Obaja žalovaní vo vyjadreniach k žalobe potvrdili uzatvorenie zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere a že predmetom zmluvy bolo poskytnutie medziúveru vo výške 330.000 Sk. Mali za to, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Na základe zmluvy im mal byť poskytnutý úver 10.953,99 eur, avšak podľa výpisu z účtu konta medziúveru vyplýva, že v skutočnosti bola výplata medziúveru dňa 29.7.2005 vo výške 8.763,19 eur a dňa 6.9.2005 vo výške 2.074,62 eur, spolu výplata medziúveru 10.837,81 eur. Z výšky poskytnutého úveru uvedenej v zmluve bola táto suma znížená o poplatok za spracovanie medziúveru 3.000 Sk, poplatok za biankozmenku vo výške 500 Sk (16,60 Eur), ktoré sú uvedené v čl. II. zmluvy a keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, mali za to, že ide o neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobca poskytol žalovaným finančné prostriedky vo výške 10.837,81 eur a žalovaný v 1. rade doposiaľ uhradil 4.787,25 eur, preto by mal doplatiť 6.050,56 eur. Následne sa nesplatený medziúver zmenil dňa 31.10.2011 na stavebný úver vo výške 6.337,21 eur, ktorý uhradil vo výške 3.515,95 eur. Žiadali, aby súd skúmal, či má zmluva náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v platnom a účinnom znení v čase uzatvorenia zmluvy. Na základe uvedeného žiadali, aby súd rozhodol len o vrátení nezaplatennej požičanej istiny úveru s tým, že ak budú zaviazaní uhradiť rozdiel v sumách, žiadali možnosť splácať dlh v splátkach.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 18.10.2018 k vyjadreniam žalovaných k žalobe uviedol, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere bol platným a účinným zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý upravoval problematiku spotrebiteľských úverov (ďalej aj len „zákon č. 258/2001 Z. z.“) Vychádzajúc z dikcie ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. je zrejmé, že zákon č. 258/2001 Z. z. sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektových nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Účel nadobudnutia v zmysle ustanovenia §1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. je možné podporiť aj článkom I., bod . 2 písm. c) zmluvy o úvere, v zmysle ktorého je účelom tak mimoriadneho medziúveru, ako aj stavebného úveru modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich. Žalobca zároveň predložil zoznam dokladov účelového použitia, ktoré boli žalobcovi ako veriteľovi predložené zo strany žalovaných pri čerpaní peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere a potvrdzujú prechádzajúcu argumentáciu žalobcu.

Na základe zmluvy o úvere poskytol žalobca žalovaným medziúver na preklenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy.

5. Čerpanie medziúveru vo výške 10 953,99 EUR sa uskutočnilo nasledovne: dňa 29.07.2005 - suma vo výške 99,58 EUR a 16,60 EUR sa zúčtovala v zmysle čl. II. zmluvy o úvere ako poplatok za spracovanie medziúveru a poplatok za biankozmenku, pri prvej výplate medziúveru, tak že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku týchto poplatkov dňa 29.07.2005 - suma 8 763,19 EUR, dňa 06.09.2005 - suma 2 074,62 EUR. Suma výšky poplatku za spracovanie medziúveru a za vydanie biankozmenky bola v zmluve o úvere individuálne dojednaná a spôsob jej započítania v zmluve riadne uvedený. Suma uvedených poplatkov je v čl. II. zmluvy o úvere zvýraznená. Na základe uvedeného nie je možné akceptovať tvrdenie žalovaných o neprijateľnosti uvedených zmluvných podmienok, nakoľko je zrejmé ich individuálne dojednanie a žalovaným bola výška uvedených poplatkov známa. Pre štádium medziúveru sa žalovaní zaviazali splácať pravidelné mesačné splátky vo výške 118,60 EUR (3 573,00 SKK). Do nasporenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 54,77 EUR (1 650,00 SKK) a 6,99 % p. a. úrok za medziúver vo výške 63,83 EUR (1 923,00 SKK). Po pridelení cieľovej sumy sa žalovaní zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70% p. a. pravidelnými mesačnými vkladmi vo výške 95,86 EUR (2 888,00 SKK). V tomto prípade sa jedná o špecifický finančný produkt žalobcu, kedy bol medziúver poskytnutý žalovaným na preklenie obdobia, kým budú splnené podmienky na poskytnutie stavebného úveru. Špecifickosť uvedeného produktu spočíva aj v participácii zo strany štátu, v rámci podpory občanov pri financovaní nadobudnutia nehnuteľností súvisiacich s bývaním a úpravy obydľí obyvateľov. Podpora štátu spočíva vo forme štátnej prémie. Zmluvná úprava žalobcu je limitovaná právnou úpravou, tak aby došlo ku garantovaniu účelového použitia finančných prostriedkov a aj spôsobu poskytovania finančných prostriedkov za výhodnejších podmienok. Z dôvodu omeškania zo strany žalovaných, žalobca využil svoje právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle zmluvy o úvere, a to ku dňu 20.11.2015. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru zmluva o úvere nezanikla, došlo iba k zmene režimu vrátenia finančných prostriedkov. Žalobca poukázal na skutočnosť, že o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, v prípade nedoplatenia omeškaných splátok, boli žalovaní upozornení prostredníctvom výziev na doplatenie omeškaných splátok a následne vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo až možnosťou ultima ratio, v prípade, keď aj napriek rozsiahlemu procesu upomínania na riadne a včasné plnenie, žalovaní neboli ochotní a schopní riadne dodržiavať dohodnuté podmienky v zmysle zmluvy o úvere. V zmysle zmluvy o úvere boli žalovaní v štádiu stavebného úveru povinní splácať úroky za úver vo výške 4,70 % ročne. V dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nezaniká ani povinnosť žalovaných platiť úroky za úver v zmysle zmluvy o úvere. Vzhľadom na skutočnosť, že úrok za úver je cenou za poskytnutie peňažných prostriedkov, sú žalovaní povinní platiť úroky za úver až do skutočného vrátenia peňažných prostriedkov žalobcovi. Zmluva o úvere uzatvorená v zmysle ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej aj len „Obchodný zákonník“) nemôže byť dohodnutá ako bezúročná, nakoľko platenie úrokov je jedným z pojmových znakov zmluvy o úvere v zmysle uvedených ustanovení. Vzhľadom na uvedené nie je zo strany žalobcu možné pripustiť absurdnú argumentáciu žalovaných, že vzhľadom na nimi vykonané úhrady by mali byť zaviazaní iba na vrátenie požičanej istiny úveru. Žalovaní vo svojom vyjadrení tiež požadujú pre prípad, že by ich okresný súd zaviazal na úhradu dlžnej sumy, možnosť splácať dlh v splátkach. Nakoľko žalovaní nešpecifikujú aká výška splátky by bola v tomto prípade pre nich akceptovateľná, žalobca po náležitom preskúmaní pomerov žalovaných zo strany okresného súdu a s ohľadom na ustálenú judikatúru krajských súdov aj pri povolení splácať dlh formou pravidelných mesačných splátok, vo výnimočných prípadoch, po zohľadnení okolností toho ktorého prípadu, by mala byť výška mesačnej splátky nastavená tak, aby pohľadávka veriteľa bola zaplatená v 3 ročnej lehote. V tomto prípade by žalobca súhlasil aj so splnením peňažnej pohľadávky formou pravidelných mesačných splátok a vzhľadom na uvedené navrhuje stanoviť minimálnu výšku mesačnej splátky na sume 200,00 EUR.

6. Žalovaný v 1. rade na nariadenom pojednávaní uviedol, že si je vedomý toho, že zobral úver, ale prešla už dlhá doba. Úver bral na prerábanie bytu. Nemal dostatok prostriedkov na splácanie, preto prestal splácať. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania. Zarába približne X.XXX A. X.XXX eur mesačne v čistom. Má vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa, ktoré má s bývalou priateľkou, kde uhrádza XX eur mesačne. Zároveň má ďalšiu vyživovaciu povinnosť na ďalšie dieťa, ktoré má s priateľkou, je vo veku XX rokov, teda prispieva na dve maloleté deti. Nehnuteľnosti ani motorové vozidlo nevlasťní.

7. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 8.4.2019 k vznesenej námietke premlčania žalovanými uviedol, že právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu omeškania dlžníka využil v novembri 2015 a to v zmysle oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.11.2015. Deň nasledujúci po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a to 21.11.2015 mohol žalobca právo na vrátenie úverových prostriedkov využiť prvýkrát. Žaloba bola na súde podaná dňa 20.12.2017, preto má za to, že jeho nárok nie je premlčaný. Súhlasil s navrhovanými splátkami uvedenými žalovaným v 1. rade vo výške 100 eur mesačne.

8. Okresný súd Bardejov rozsudkom č. k.:4Csp/259/2017 - 100 zo dňa 3.6.2019 rozhodol tak, že „I. Žalovaní v 1. a 2. rade s ú p o v i n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 4.276,30 eur spolu s úrokom vo výške 7,7 % ročne zo sumy 4.243,81 eur od 21.11.2015 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 100 Eur splatných vždy do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobcu z a m i e t a .

III. Žalovaní v 1. a 2. rade s ú p o v i n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 76 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.“

9. Proti tomuto rozsudku podali žalovaní v zákonnej lehote odvolanie. Uviedli, že podľa zmluvy im mal byť poskytnutý medziúver vo výške 10.953,99 eura, avšak podľa výpočtu z účtu konta medziúveru bola v skutočnosti výplata medziúveru dňa 29.07.2005 vo výške 8.763,19 eura a dňa 06.09.2005 vo výške 2.074,62 eura, spolu 10.837,81 eura. Namietali, že z výšky poskytnutého úveru uvedenej v zmluve bola táto suma ponížená o poplatok za spracovávanie úveru vo výške 99,58 eura a poplatok za blankozmenku vo výške 16,60 eura, pričom ide o neprijateľné podmienky. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský úver, žiadali súd, aby skúmal, či predmetná zmluva spĺňa náležitosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Žiadali, aby súd vyhodnotil ich argumenty a vychádzal len z ich povinnosti vrátiť požičanú istinu úveru. Voči výške istiny úveru žiadali započítať všetky doteraz vykonané platby na uhradených splátkach. Pre prípad, že budú zaviazaní na uhradenie rozdielu istiny a zaplatených splátok, žiadali o možnosť splácať svoj dlh v splátkach. Poukázali na to, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom priznal žalobcovi aj úrok vo výške 7,7 % ročne zo sumy 4.243,81 eura od 21.11.2015 do zaplatenia a to vzhľadom na ustanovenie čl. VI bod 3.4 zmluvy o úvere. Považovali uvedené ustanovenie za neprijateľnú zmluvnú podmienku a žiadali, aby súd posúdil, či je taký úrok v súlade so zákonom. Zároveň, aby súd preskúmal aj to, že žalobca v žalobe žiadal priznať úrok od 01.12.2017 do zaplatenia, avšak v rozsudku ich súd zaviazal k úrokom od 21.11.2015 do zaplatenia. Žiadali, aby súd posúdil, či v ich prípade sú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa ustanovenia § 257 CSP. Žalovaný v 1. rade je B., má vyživovaciu povinnosť k K. maloletému dieťaťu, na ktoré prispieva sumou 50 eur mesačne. Ďalej žalovaný v 1. rade má vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa vo veku XX rokov, ktoré má s priateľkou. Výdavky žalovaného v 1. rade na domácnosť sú približne 250 eur. Žalovaná v 2. rade je G. a má vyživovaciu povinnosť k X maloletým deťom. Z uvedených dôvodov navrhli, aby odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 22Co/120/2019 - 121 zo dňa 23.3.2021 zrušil rozsudok vo výrokoch I. a III. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd druhej inštancie okrem iného uviedol, že „z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva, že dňa 14.07.2005 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom a žalovanou v 2. rade ako ručiteľkou uzatvorená zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru č. XXXXXXX X XX vo výške 300.000,-Sk, pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol mimoriadny medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj všeobecných podmienok pre zmluvy o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver č. XXXXXXX X XX vo výške cca 198.000,-Sk. V preskúmvanej veci je zrejmé, že Zmluva uzatvorená dňa 14.07.2005 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v 1. a 2. rade, ktorá je absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (v znení v čase uzavretia zmluvy), je zároveň; ako typová zmluva uzatvorená podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (v znení v čase uzavretia Zmluvy); spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú je nevyhnutné prednostne aplikovať aj kogentné ustanovenia

§ 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Neznamená to však, že by táto bola zmluvou, ktorá má povahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, obsah a forma ktorej by sa musela spravovať zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý platil v čase dojednaní tejto zmluvy (14.07.2005), pretože tento zákon stanovil, že sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Ako správne poukázal súd prvej inštancie, v zmysle čl. I.2. písm. c) tejto Zmluvy zo dňa 14.07.2005 bolo účelom tohto mimoriadneho medziúveru, ako aj medziúveru modernizácia bytu, bytového domu, rodinného domu alebo udržiavacie práce na nich. Žalovaný v 1. rade sa na pojednávaní dňa 29.03.2019 vyjadril tak, že úver si zobral za účelom prerábania bytu. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorý predmetný právny vzťah posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy so všeobecnými podmienkami bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu. Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu. Podľa predmetu Zmluvy bol žalovanému v 1. rade poskytnutý medziúver vo výške 300.000,- Sk (9.958,17 eura), ktorý sa po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení mení na stavebný úver vo výške 198.000,- Sk (6.572,39 eura). Žalovaný v 1. rade bol podľa čl. II tejto zmluvy povinný poukazovať žalobcovi pravidelné mesačné splátky vo výške 1650,-Sk (54,76 eura) pri úrokovej sadzbe 6,99 % ku dňu uzatvorenia zmluvy o mimoriadnom medziúvere, pričom vyššie uvedené splátky sa zaviazal splácať až do nasporenia 40% cieľovej sumy spolu s úrokmi vo výške 1.923,- Sk (63,83 eura). Za spracovanie medziúveru sa zaviazal zaplatiť žalobcovi poplatok vo výške 3.000,- Sk (99,58 eura) a ak vydá dlžník veriteľovi biankozmenku, ďalší poplatok vo výške 500,- Sk (16,60 eura). Z výpisu z účtu konta medziúveru na č. 19 spisu vyplýva, že dňa 29.07.2005 bol žalovanému v 1. rade vyplatený medziúver vo výške 8.763,19 eura, pričom toho istého dňa bol v súlade s čl. II. tejto zmluvy z dohodnutej výšky medziúveru odpočítaný poplatok za poskytnutie úveru 3.000,- Sk (99,58 eura) a poplatok za vystavenie biankozmenky 500,- Sk (16,60 eura). Dňa 06.09.2005 bola žalovanému v 1. rade vyplatená zvyšná časť medziúveru vo výške 2.074,62 eura. Celkovo tak bol žalovanému v 1. rade vyplatený medziúver vo výške 10.837,81 eura. Rozhodnutie súdu prvej inštancie postráda náležitú argumentáciu vo vzťahu k posúdeniu neprijateľnosti poplatku za spracovanie medziúveru 3.000,- Sk a poplatku za vystavenie biankozmenky 500,- Sk, chýbal argumentačný základ, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať. Vo vzťahu poplatku za blankozmenku odvolací súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Brezno č.k. 6Csp/66/2018-301 zo dňa 18.12.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/24/2019 zo dňa 09.05.2019, ktorým súd určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, uzavretej medzi stranami dňa 16.11.2007, na základe ktorej bola žalobcovi stanovená povinnosť zaplatiť poplatok vo výške 500,-Sk (16,60 eura) pre prípad, že vydá žalovanému bianko zmenku, je neprijateľnou, a teda neplatnou. Vo vzťahu k uvedeným poplatkom odvolací súd odkazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/104/2013 z 13.03.2014. Žalovaní namietali aj neprijateľnosť judikovaného úroku 7,7 % ročne zo sumy 4.243,81 eura od 21.11.2015 do zaplattenia. Predtým ako sa odvolací súd mohol zaoberať samotným právnym posúdením neprijateľnosti predmetného úroku, zistil, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je v tejto časti zmätočné. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie rozhodol ultra petitem priznajúc žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 4.276,30 eura spolu s úrokom vo výške 7,7 % ročne zo sumy 4.243,81 eura od 21.11.2015 do zaplattenia, keď žalobca v zmysle žalobného petitu žiadal zaviazat žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť sumu vo výške 4.964,63 eura spolu s 7,70 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 4.276,30 eura od 01.12.2017 do zaplattenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného. Kým žalobca žiadal priznať úrok z omeškania zo sumy 4.276,30 eura od 01.12.2017 do zaplattenia, súd prvej inštancie mu namiesto úroku z omeškania priznal úrok z tejto sumy, a to už od 21.11.2015. Podľa čl. VI. (Omeškanie splácania), bod 3 Zmluvy, v prípade omeškania dlžníka s viac ako dvoma splátkami, alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený požadovať zaplattenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti. Podľa čl. VI. bod 4 Zmluvy, v prípadoch uvedených v odseku 3, čl. VI zmluvy má veriteľ právo účtovať si pri stavebnom úvere 3 % ročný úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu a pri medziúvere 5 % ročne úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku úveru. Odvolací súd poukazuje na zmätočnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď súd prvej inštancie odôvodnil v bode 29 odôvodnenia svojho rozsudku priznaný úrok vo výške 7,7 % ročne tým, že zmluvné strany si dohodli pre prípad omeškania so splácaním dlhu aj po zosplatení úrok vo výške 3 % ročne nad

dohodnutú úrokovú sadzbu 4,7 % ročne, pričom poukázal na ustanovenia čl. VI. bod 3. a 4. Zmluvy, čo je však v rozpore so samotným znením čl. VI. bodu 4 Zmluvy, podľa ktorého v prípade ak nastane situácia podľa čl. VI. bodu 3 Zmluvy, má veriteľ právo účtovať si pri stavebnom úvere 3 % ročný úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu. A zase v bode 39. odôvodnenia rozsudku konštatoval, že priznal žalobcovi sumu vo výške 4.276,30 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,70 % ročne zo sumy 4.243,81 eura od 21.11.2015 do zaplataenia. Na záver odvolací súd konštatuje, že žalovaní v 1. a 2. rade namietali aj výrok o trovách konania, pričom žiadali o posúdenie možných dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP Úlohou súdu prvej inštancie v priebehu ďalšieho konania bude opätovne prejednať vec v rozsahu, v akom bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený. Vysporiada sa s dôvodmi, pre ktoré bolo jeho rozhodnutie zrušené vo vyššie naznačených intenciách, teda posúdi (ne)prijateľnosť poplatku za spracovanie medziúveru 3.000,-Sk a poplatku za vystavenie biankozmenky 500,-Sk a ustáli predmet konania, čo sa týka príslušenstva žalovanej pohľadávky v súlade so žalobným návrhom žalobcu. Napokon opätovne rozhodne o trovách konania s tým, že posúdi, či vyššie uvedené skutočnosti odôvodňujú aplikáciu ust. § 257 CSP.

11. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 9.7.2021 ospravedlnil neúčast' na nariadenom pojednávaní a uviedol, že berie žalobu v časti 200 eur späť, nakoľko žalovaní zrealizovali úhrady v celkovej výške 200 eur, a to dňa 21.5.2021 vklad 100 eur a dňa 22.6.2021 vklad 100 eur. Na základe uvedeného žiadal konanie v tejto časti zastaviť a zaviazat' žalovaných na zaplataenie sumy vo výške 5.938,98 eur s 7,7 % úrokom z omeškania zo sumy 4.076,30 eur od 23.6.2021 do zaplataenia v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100 eur mesačne splatných vždy k 25. dňu príslušného kalendárneho mesiaca a to pod hrozbou straty výhody splátok, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

12. Reflektujúc na podanie žalobcu súd postupom podľa § 145 ods. 2 CSP konanie v časti o zaplataenie sumy 200 eur zastavil.

13. Opätovne oboznámiac sa s obsahom spisu, podaniami strán sporu a pripojenými listinnými dôkazmi a rešpektujúc a riadiac sa názorom súdu druhej inštancie súd nanovo rozhodol, pričom opakujúc aj závery súdu druhej inštancie z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že dňa 14.07.2005 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom a žalovanou v 2. rade ako ručiteľkou uzatvorená zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru č. XXXXXXXX X XX vo výške 300.000,-Sk, pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol mimoriadny medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj všeobecných podmienok pre zmluvy o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver č. XXXXXXXX X XX vo výške cca 198.000,-Sk.

14. Ďalej je nepochybné, že Zmluva uzatvorená dňa 14.07.2005 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v 1. a 2. rade, ktorá je absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (v znení v čase uzavretia zmluvy), je zároveň; ako typová zmluva uzatvorená podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (v znení v čase uzavretia Zmluvy); spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú je nevyhnutné prednostne aplikovat' aj kogentné ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Neznamená to však, že by táto bola zmluvou, ktorá má povahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, obsah a forma ktorej by sa musela spravovat' zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý platil v čase dojednania tejto zmluvy (14.07.2005), pretože tento zákon stanovil, že sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

15. V zmysle čl. I.2. písm. c) tejto Zmluvy zo dňa 14.07.2005 bolo účelom tohto mimoriadneho medziúveru, ako aj medziúveru modernizácia bytu, bytového domu, rodinného domu alebo udržiavacie práce na nich. Uvedenú skutočnosť potvrdil aj žalovaný v 1. rade na pojednávaní dňa 29.03.2019 s tým, že úver si zobral za účelom prerábania bytu.

16. Právny vzťah medzi stranami sporu súd posúdil ako spotrebiteľský s tým, že ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže zmluvu uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy so Všeobecnými podmienkami bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu. Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu,

ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu.

17. Podľa predmetu Zmluvy bol žalovanému v 1. rade poskytnutý medziúver vo výške 300.000,- Sk (9.958,17 eura), ktorý sa po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení mení na stavebný úver vo výške 198.000,- Sk (6.572,39 eura). Žalovaný v 1. rade bol podľa čl. II tejto zmluvy povinný poukazovať žalobcovi pravidelné mesačné splátky vo výške 1650,-Sk (54,76 eura) pri úrokovej sadzbe 6,99 % ku dňu uzatvorenia zmluvy o mimoriadnom medziúvere, pričom vyššie uvedené splátky sa zaviazal splácať až do nasporenia 40% cieľovej sumy spolu s úrokmi vo výške 1.923,- Sk (63,83 eura). Za spracovanie medziúveru sa zaviazal zaplatiť žalobcovi poplatok vo výške 3.000,- Sk (99,58 eura) a ak vydá dlžník veriteľovi biankozmenku, ďalší poplatok vo výške 500,- Sk (16,60 eura). Z výpisu z účtu konta medziúveru na č.l. 19 spisu vyplýva, že dňa 29.07.2005 bol žalovanému v 1. rade vyplatený medziúver vo výške 8.763,19 eura, pričom toho istého dňa bol v súlade s čl. II. tejto zmluvy z dohodnutej výšky medziúveru odpočítaný poplatok za poskytnutie úveru 3.000,- Sk (99,58 eura) a poplatok za vystavenie biankozmenky 500,- Sk (16,60 eura). Dňa 06.09.2005 bola žalovanému v 1. rade vyplatená zvyšná časť medziúveru vo výške 2.074,62 eura. Celkovo tak bol žalovanému v 1. rade vyplatený medziúver vo výške 10.837,81 eura.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

20. Podľa § 7 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 310/1992 Z. o stavebnom sporení stavebné sporenie vykonáva stavebná sporiteľňa na základe ňou vydaných zásad schválených Národnou bankou Slovenska po dohode s ministerstvom, ktoré musia obsahovať najmä a) druhy stavebného sporenia a podmienky uzatvárania zmlúv o stavebnom sporení a zmlúv o stavebnom úvere, b) zloženie fondu stavebného sporenia, postup a lehoty pri poskytovaní stavebného úveru, podmienky a predpoklady poskytnutia stavebného úveru, c) postup a lehoty pri usporiadaní vkladov zo zrušených zmlúv o stavebnom sporení, d) spôsob ochrany stavebného sporiteľa pri odobratí bankového povolenia alebo pri zániku bankového povolenia stavebnej sporiteľni podľa osobitného predpisu, e) podmienky poskytovania stavebných úverov v prípadoch uvedených v § 12 ods. 2 písm. a).

21. Zmluva o stavebnom sporení musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) výšku dohodnutej sumy, na ktorú sa stavebné sporenie uzatvára (ďalej len "cieľová suma"), a podmienky, za ktorých môže byť zvýšená alebo znížená cieľová suma, c) výšku a časovú postupnosť vkladov stavebného sporiteľa, d) úrokové sadzby vkladov, e) podmienky a postup pri výpláte vkladov, f) podmienky poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia vrátane podmienok poskytnutia stavebného úveru pri zvýšení alebo znížení cieľovej sumy, postup pri určení poradia poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia, ako aj podmienky a postup pri výpláte vkladov, g) podmienky, za ktorých môžu byť práva zo zmluvy o stavebnom sporení rozdelené alebo zlúčené s právami z inej zmluvy o stavebnom sporení, h) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom sporení, i) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom sporení, j) vyhlásenie stavebného sporiteľa o uplatnení alebo neuplatnení nároku na poskytnutie štátnej prémie v rámci tejto zmluvy.

22. Zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokové sadzby stavebných úverov, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob

zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práva povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

23. Zmluvy o stavebnom sporení a zmluvy o stavebnom úvere môžu obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatiné zmluvy, upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Podľa ods. 2 Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods. 3 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

26. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Podľa § 53a Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

28. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

29. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

30. Novelou (zákonom č. 575/2009 Z.z.), ktorou sa súčasne novelizoval aj Občiansky súdny poriadok a zákon o ochrane spotrebiteľa, sa do Občianskeho zákonníka doplnilo ustanovenie § 53a, podľa ktorého ak súd právoplatne rozhodne o určitej zmluvnej podmienke uvedenej či už priamo v spotrebiteľskej zmluve, alebo v prílohe k zmluve, že je neplatná, nesmie ju dodávateľ viac používať ani vo vzťahu k iným spotrebiteľom a musí ju zo svojich zmlúv (resp. z príloh) vypustiť. Nevzťahuje sa to len na podmienky s rovnakým (doslovným) znením, aké bolo predmetom súdneho rozhodnutia, ale na všetky podmienky, ktorých význam (podľa nášho názoru dôsledok) je taký istý, ako tej zmluvnej podmienky, o ktorej súd rozhodol, že je neplatná. Rovnakú povinnosť má dodávateľ aj v tom prípade, ak súd rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia, náhrade škody alebo o primeranom finančnom zadosťučinení v dôsledku podmienky, ktorá bola neplatná.

31. Ako už bol súd konštatovať, nebolo pochyb o tom, že zmluva medzi účastníkmi je uzatvorená ako zmluva medzi podnikateľom a spotrebiteľom, ktorá má podporu štandardnej formulárovej zmluvy, kedy spotrebiteľ jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač a spotrebiteľ buď prijme podmienky uvedené v zmluve alebo neprijme, ale v takom prípade zmluvný vzťah nevznikne. Spotrebiteľ je za takéhoto skutkového stavu z hľadiska informovanosti a svojej vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu.

32. Podľa § 517 ods. 1 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa ods. 2 ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platného a účinného do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

35. Nebolo sporu o tom, že posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými je spotrebiteľským. Rovnako nebolo sporu, že žalovaní sa dostali so splácaním dlhu do omeškania a že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 20.11.2015, preto sa v súvislosti s posudzovaním dôvodnosti nároku žalobcu súd prioritne zamerlal na úlohy určené mu súdom druhej inštancie.

36. Súd sa v prvom rade zaoberal úlohou, ktorú mu zadal súd druhej inštancie a to posúdením neprijateľnosti poplatku za spracovanie medziúveru 3.000,- Sk a poplatku za vystavenie biankozmenky 500,- Sk s tým, že je zrejmé, že potom, čo súdy (Okresný súd Brezno rozsudkom sp. zn. 6Csp/66/2018 zo dňa 18.12.2018 a Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 43Co/24/2019 zo dňa 9.5.2019) právoplatne vyslovili, že zmluvná podmienka v zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, uzavretej medzi stranami, na základe ktorej bola stanovená povinnosť zaplatiť poplatok vo výške 500,-Sk (16,60 Eur) pre prípad, že vydá žalovanému bianko zmenku, je neprijateľná a teda neplatná, v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka je povinnosťou dodávateľa zdržať sa používania takejto podmienky. Z uvedeného dôvodu aj požadovanie tohto nároku je neprípustné a v žiadnom prípade žalobcovi neprináleží. Obdobne sa uvedené týka aj požadovania poplatku za spracovanie medziúveru v sume 3.000,- Sk a poplatkov za vedenie účtu, upomínanie, individuálne riešenie vo výške 388,95 eur, pričom ustanovenia zmluvy, ktoré sa týkali vyrubenia poplatkov, ale aj ustanovenie, že základom pre poskytnutie medziúveru je uhradenie poplatku za uzavretie zmluvy a tento poplatok za spracovanie mimoriadneho medziúveru a za biankozmenku sa zaúčtuje pri prvej výplati mimoriadneho medziúveru, takže celková výška vyplateného mimoriadneho medziúveru bude znížená o výšku týchto poplatkov, boli súdmi posúdené ako neprijateľné (viď rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5C/49/2012 zo dňa 19.6.2013). Rovnako sa to týkalo neprijateľnosti ustanovení zmluvy týkajúcich sa vyrubenia a platenia poplatkov za vedenie úverového účtu v zmysle platného Sadzobníka poplatkov s tým, že prvý poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 400,-Sk je splatný podľa platného Sadzobníka poplatkov s prvou splátkou úrokov z mimoriadneho medziúveru. V ďalších rokoch je poplatok za vedenie účtu mimoriadneho medziúveru splatný do 31.1. bežného roku počnúc prvým rokom nasledujúcim po roku, v ktorom dôjde k prideleniu cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, bude veriteľ vyrubovať dlžníkovi ročný poplatok za vedenie účtu stavebného úveru podľa „Sadzobníka poplatkov“ platného pre príslušný rok so splatnosťou do 31.1. bežného roka. Súd vyhodnotil za neprijateľnú podmienku zmluvy aj ustanovenie, podľa ktorého v prípade, že poplatok za vedenie účtu mimoriadneho medziúveru dlžník neuhradí za každý prislúchajúci rok, zvýši sa o sumu neuhradených poplatkov po pridelení cieľovej sumy o stavebnom sporení celková výška stavebného úveru a tým sa zároveň predĺži doba splatnosti stavebného úveru. Keďže išlo o formulárovú zmluvu a s prihliadnutím na to, že neboli zistené prekážky na vykonanie súdnej kontroly zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože navrhovateľ nepreukázal, aby zmluvné podmienky boli individuálne vyjednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka), súd podrobil súdnej kontrole jej zmluvné ustanovenia podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o vadnosti právneho úkonu, ako aj podľa ustanovení Obchodného zákonníka a podľa ustanovení o súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok. Súd z úradnej povinnosti skúmal, či uvedená zmluva o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere neobsahuje neprijateľné podmienky s poukazom na ust. § 52 Obč. zákonníka a Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095 21/4/1993 (ďalej len Smernica).

37. Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

38. Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

39. Podľa prílohy Smernice bodu 1 písm. e) podmienkou uvedenou v čl. 3 Smernice je požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu.

40. Podľa článku 5 Smernice v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

41. Vo vzťahu k požadovaným poplatkom súd uvádza, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, akým spôsobom sú určené náklady na uvedené poplatky a aké sú skutočné náklady na spoplatnený úkon, pričom zároveň nepreukázal ani to, že k týmto úkonom došlo. Vzhľadom na uvedené bola pre nepreukázanie uvedených skutočností žaloba v tejto časti (poplatkov za upomienky a individuálne riešenie omeškaných splátok) zamietnutá. Navyiac treba pripomenúť, že požadované poplatky ako vedľajšie plnenia súd považuje za neprimerané zmluvné podmienky. V tejto súvislosti hodno pripomenúť, že aj rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/317/2017 boli tieto poplatky vyhlásené za neprijateľné podmienky. Zhodujúc sa s uvedeným odôvodnením ho tunajší súd cituje nasledovne: „za neprimeranú zmluvnú podmienku považuje súd aj poplatok za poskytnutie úveru a spracovanie zmluvnej dokumentácie z dôvodu jeho neurčitosti a paušálnosti. Nie je zrejmé prečo výška poplatku závisí od výšky úveru a prečo dlžník, ktorý čerpá vyšší úver má zaplatiť vyšší poplatok. Súd nenamieta voči možnosti odmeny podľa § 499 ObchZ. - Za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa, ale ak významom poplatku (poplatok je peňažná suma, ktorá sa vyberaná za určitú službu) je úhrada vynaložených nákladov za nejaký úkon, resp. službu, je potrebné tieto služby, ak sú v prospech spotrebiteľa a nie iba v prospech dodávateľa špecifikovať a preukázať. V rámci právnej argumentácie poukazuje súd na rozhodnutie KS v BA sp. zn. 9Co/350/2012 - „Preto zhodne so súdom prvého stupňa za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku v predmetnej právnej veci, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Vo vyrubovaní poplatku za výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky a upomienok obdobného charakteru je zrejmy vlastný ekonomický záujem navrhovateľa - banky. Na poplatok spojený s výzvou alebo upomienkou na zaplatenie dlžnej čiastky, nemá navrhovateľ - banka zákonný nárok, keďže poplatok je pokrytý už v zmluvne dojednanom úroku (odplate) za poskytnutý úver (úrok z úveru). Podľa odvolacieho súdu je v účtovaní takýchto poplatkov navyiac citeľná snaha navrhovateľa o minimalizovanie nevyhnutnosti vlastných pohľadávok a navyšovanie konečného finančného zaťaženia spotrebiteľa neplniaceho si svoje záväzky, a to v rozpore s účelom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej najmä v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky), predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky - navrhovateľa spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi (v danom prípade vo vzťahu k odporkyni) ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.“ Podľa rozhodnutia KS v PO sp. zn. 5Co/108/2016 - „Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.06.2014 uvedenej

v bode 2 - administratívny poplatok vo výške 264,73 Eur za administratívne náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vyvoláva hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keď si žalovaný nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú spotrebiteľovi vopred známe ani svojim okruhom, ani výškou. Navyše výška tohto poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a je neprijateľné, aby poplatok za vypísanie zmluvy závisel od výšky poskytnutého úveru. Ide teda skutočne o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa a takáto podmienka je skutočne absolútne neplatná.“ Pri vyhlásení neprijateľných zmluvných podmienok postupoval súd podľa nasledujúcich zákonných ustanovení: Podľa § 53 ods.1 OZ - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa § 53 ods. 4 písm.t) OZ - za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Podľa § 298 ods. 1 C.s.p. - (1) Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Podľa § 298 ods.2 C.s.p. - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“

42. Je potrebné vychádzať z toho, že každá spotrebiteľská zmluva musí byť transparentná. Zmluvné podmienky musia byť formulované jasne a zrozumiteľne nielen gramaticky, ale aj z toho pohľadu, aby spotrebiteľ bol schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú (rozsudok ESD C-26/13).

43. Pre spotrebiteľský právny vzťah vychádzajúci aj z európskej judikatúry je typická tzv. teória skutočného plnenia, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ má platiť len za skutočne dodanú službu. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku sa považuje podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmu dodávateľa (rozsudok H. F.-XX/XX, I. R., C.. R.. L.. I. W. K. P. z 30. apríla 2014, bod 58).

44. Tento princíp je už v súčasnosti zakomponovaný aj v ust. § 53 ods. 4 písm. v/ OZ, v zmysle ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie. Pokiaľ ide o poplatky za upomienky, tak žalobca nepreukázal súdu zaslanie upomienok pri poplatkoch za upomienky. Nepreukázal, že by mu za zaslanie týchto listín vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. Zároveň je nepochybné, že výška poplatkov výrazne prevyšuje náklady, ktoré by súviseli s činnosťami žalobcu súvisiacich s vyhotovovaním a zasielaním uvedených listín. V podstate uvedené poplatky predstavujú akúsi „sankciu“ zo strany žalobcu voči žalovaným za omeškanie so splácaním úveru. Obdobná argumentácia vo vzťahu k teórii skutočného plnenia platí aj pre poplatky za individuálne riešenie splátok, poplatok za uzatvorenie zmluvy a poplatok za vedenie účtu. Súd má preto za to, že takéto poplatky nie sú v prospech spotrebiteľov, a preto súd v tejto časti žalobu zamietol. Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti požadovaných poplatkov za upomienky a individuálne riešenie omeškaných splátok zamietol.

45. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe zo dňa 3. 5. 2010, č. k. AZ 17U 192/2010, podľa ktorého má banka nárok len na tie poplatky, za ktoré reálne poskytuje spotrebiteľovi plnenie. Túto rozhodovaciu líniu si osvojili všeobecné súdy v Slovenskej republike ako už

bolo uvedené vyššie (viď napr. rozsudok spomenutý súdom druhej inštancie v zrušujúcom uznesení, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/104/2013 zo dňa 13.3.2014). Preto v tejto časti poplatku za spracovanie medziúveru vo výške 3.000,- Sk, poplatku za vystavenie biankozmenky 500,- Sk a poplatkov za vedenie účtu, upomínanie, individuálne riešenie vo výške 388,95 eur žalobu zamietol.

46. Ďalej sa súd zaoberal tým, od kedy patrí žalobcovi úrok z omeškania a z akej sumy. Súd mal upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 1.10.2015, ktoré bolo žalovaným doručené dňa 5.10.2015 a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ktoré bolo doručené žalovanému v 1. rade dňa 3.12.2015 a žalovanej v 2. rade 27.11.2015 preukázané, že žalobca ku dňu 20.11.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Právo žalobcu zosplatniť úver pre porušenie úverovej zmluvy žalovaným je upravené v čl. VI bod 3 úverovej zmluvy. Žalobcom bol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď na uplatnenie svojho práva zosplatniť pohľadávku upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní žalovaného, a to listom, ako už súd spomenul, upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 1.10.2015. Žalobca tak urobil po uplynutí troch mesiacov od omeškania žalovaného so splátkou medziúveru, keď žalovaný bol v omeškani s úhradami splátok marec - november 2015. Na základe uvedeného má súd preukázané, že došlo k platnému zosplatneniu medziúveru k 20.11.2015.

47. Ku dňu zosplatnenia dňa 20.11.2015 dlžná suma predstavovala istinu 4.253,68 eur + úroky vo výške 32,49 eur, spolu 4.286,17 eur (teda po odpočítaní sumy poplatku za spracovanie medziúveru vo výške 3.000 Sk (99,58 Eur), poplatku za vystavenie biankozmenky 500 Sk (16,60 Eur) a poplatkov za vedenie účtu, upomínanie, individuálne riešenie vo výške 388,95 eur zo sumy 4.791,30 eur). Ďalej zo skutkových tvrdení žalobcu v žalobe plynie, že po zosplatnení došlo k úhrade 515 eur, ktoré boli započítané na zníženie istiny, teda dlžná suma ku dňu 30.11.2017 po odpočítaní sumy 515 eur predstavuje 3.738,68 eur (4253,68 eur -515 eur) + úroky vo výške 32,49 eur, ktoré súd žalobcovi priznal.

48. Pokiaľ ide o požadovaný úrok z omeškania, z dôvodu, že dlžnú sumu žalovaní neuhradili žalobcovi načas, a to ani po zosplatnení, sú povinní pre svoje omeškanie žalobcovi uhradiť aj úroky z omeškania. Žalobca má teda nárok na úrok z omeškania od dňa nasledujúceho po zosplatnení, teda odo dňa 21.11.2015 do zaplatenia z dlžnej sumy 3.738,68 Eur vo výške 7,7 % ročne. Pokiaľ ide o kapitalizáciu tohto úroku z omeškania za obdobie od zosplatnenia 21.11.2015 do 30.11.2017, táto predstavuje sumu 663,39 Eur, preto pre zrozumiteľnosť rozhodnutia aj vo vzťahu k žalovanému petitu (keďže v zrušenom rozhodnutí súd prvej inštancie úrok z omeškania nekapitalizoval, preto sa mohlo javiť, že úrok je priznaný od iného dátumu), túto sumu kapitalizovaného úroku vypočítaného za obdobie od 21.11.2015 do 30.11.2017 pripočítal pre zrozumiteľnosť rovnako ako to bolo uvedené v petite žaloby k istine, a teda vo výroku rozhodol o tom, že žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi 4.202,07 eur (tzn. 4402,07 eur (3.738,68 eur + 663,39 eur) po odpočítaní späťvzatej časti žaloby 200 eur)) s úrokom z omeškania 7,7 % ročne až od 1.12.2017.

49. Pokiaľ sa jedná o začiatok plynutia omeškania, v prvom rade treba uviesť, že medzi stranami išlo o nespornú skutočnosť, že k zosplatneniu došlo ku dňu 20.11.2015, pričom je zrejmé vychádzajúc z pripojených doručení, že vedomosť o tejto skutočnosti žalovaní mali a túto nespochybňovali. Pokiaľ sa jedná o výšku úroku, súd priznal žalobcovi ním požadovaný úrok z omeškania vo výške 7,70 % ročne deň nasledujúci po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (viď obdobne napr. rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp.zn. 7Csp/57/2020), ktorého výška plynie z článku VI. bod 4 úverovej zmluvy, ktorý je rešpektujúci názor žalovaných, ktorým sa výška javila ako neprimeraná, však dokonca nižší oproti zákonnému úroku v zmysle § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995, ktorý bol vo výške 8,05 % (úroková sadzba ECB 0,5 % plus 8 percentuálnych bodov) v čase omeškanosti a vzhľadom na to, že žalobca žiadal nižší úrok a súd je viazaný jeho návrhom, priznal mu len žiadaný úrok 7,70 % (viď napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C/26/2014) z dlžnej sumy 3.738,68 € od 01.12.2017 do 21.05.2021 (zohľadniac platbu 100 eur dňa 21.5.2021), zo sumy 3.638,68 € od 22.05.2021 do 22.06.2021 (zohľadniac platbu zo dňa 22.6.2021), zo sumy 3.538,68 € od 23.06.2021 do zaplatenia.

50. Opakujúc pre zvýraznenie odôvodnenia vo vzťahu k výške úroku z omeškania, žalobca by mal nárok na 8,05 % ročný úrok z omeškania z priznanej istiny od 1.12.2017 (dokonca aj kapitalizovaný úrok v tejto výške 7,7 % aj od 20.11.2015 do 30.11.2017) do zaplatenia, (keďže základná úroková sadzba určená ECB bola 0,05 % + 8 percentuálnych bodov) v zmysle prechodného ustanovenia § 10c/ nar. vlády 87/1995 účinného od 1.2.2013, keďže zmluva bola uzavretá pred účinnosťou novely nar. vlády 87/1995,

t.j. pred 1.2.2013. Navrhovateľ si uplatňoval len 7,7 % ročný úrok z omeškania zo žalovanej sumy od 1.12.2017 do zaplatenia.

51. Vychádzajúc aj z deklarováných pomerov účastníkov konania a majúc na zreteľ predovšetkým stanovisko samotného žalobcu akceptujúce možnosť zaplatenia pohľadávky v splátkach po 100,- eur mesačne, súd prvého stupňa vyhovel navrhovanému spôsobu plnenia záväzku žalovaných postupom podľa ustanovenia § 232 ods. 3 veta druhá, ods. 4 CSP s garanciou pre žalobcu v prípade platobnej nedisciplinovanosti žalovaných, súd upravil žalovaným stratu výhody splátok v prípade, že sa žalovaní dostanú do omeškania pri vynechaní jednej splátky. Vo veci nejde o deliteľné plnenie žalovaných, preto aj súd pri formulácii záväzku žalovaných i pri formulácii ich vzájomného vnútorného vzťahu pri rozhodnutí vychádzal z požiadavky, ako ju sformuloval samotný žalobca. Súd preto určil splatnosť zodpovedajúco žalobnému návrhu a určil splatnosť tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

52. Záverom sa súd zaoberal otázkou, či je možné v tomto konaní rozhodnúť o aplikácii ustanovenia § 257 CSP. Vo vzťahu k aplikovaniu § 257 CSP považuje súd za potrebné uviesť nasledovné. V sporovom konaní sa povinnosť nahradíť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou pomeru úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP) a zásadou zavinenia zastavenia (§ 256 ods. 1 CSP). Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad. Z dôvodu, že uplatnenie tohto osobitného kritéria na nepriznanie náhrady trov konania prichádza do úvahy len výnimočne, vykladá sa prísne reštriktívne. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Ustanovenie § 257 CSP nie je možné považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo jeho voľnú možnosť aplikácie v zmysle svojvoľie, a nie je ho možné vykladať ani tak, že je naň možné prihladiť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010 sp. zn. 2 M Cdo 17/2009).

53. Súd ako dôvody hodné osobitného zreteľa zohľadňuje najmä osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (uznesenie Ústavného súdu SR z 8. decembra 2011 sp. zn. II. ÚS 563/2011-14).

54. Dôvody hodné osobitného zreteľa sú generálnym dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania a použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje vždy kumulatívne spojenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Konkrétne dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. To však neznamená, že tým sa vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom konania alebo procesnej situácie. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica z 14.03.2017 sp. zn. 13Co/44/2017).

55. Žalovaný v 1. rade v odvolaní zo dňa 10.8.2019 deklaroval, že je B., má vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, na ktoré prispieva sumou 50 eur a ďalšiu vyživovaciu povinnosť na dieťa vo veku XX rokov, ktoré má s priateľkou a má tiež náklady na domácnosť 250 eur. Žalovaná v 2. rade taktiež poukázala na svoje nepriaznivé pomery s tým, že má vyživovaciu povinnosť k Z. maloletým deťom.

56. Súd v danom prípade postupujúc v zmysle úloh zadaných súdom druhej inštancie zohľadnil dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v nedostatočných príjmových pomeroch žalovaných, ktoré odôvodňovali aj umožnenie splácania dlžnej sumy v splátkach s čím sa stotožnil aj žalobca. Zároveň však ako podstatnú okolnosť, ktorá viedla súd k nepriznaniu trov konania stranám a ako zásadný dôvod hodný osobitného zreteľa vzhladol skutočnosť, že žalobca napriek tomu, že je povinný v zmysle § 53a OZ nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky, naďalej tak robí a nároky z týchto

podmienok si napriek právoplatným rozhodnutiam súdov uplatňuje. Uvedené skutočnosti teda súd považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa a preto stranám sporu nepriznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.